

Η ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ

ΗΤΟΙ

Η ΔΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ (1).

Α

Ἀθρότονον — Πόνος.
Ἀγγελικὴ — Ἑμπνευσις.
Ἀγνος καὶ λύγος (κοινῶς λυγαριά) —
Ψυχρότης, Βίος ἄνευ ἔρωτος.
Ἀγριμονία — Εὐγνωμοσύνη.
Ἀγχουσα — Ψεῦδος.
Ἀδιάντον — Διάκρισις.
Ἀδοξος (ἡ μοσχόδομος) — Ἀδυναμία.
Ἀδωνις — Λυπηραὶ ἀναμνήσεις.
Ἀέτειον — Μανία.
Αἰγείρος — Ἀνδρία.
Αἰγείρος τρέμουσα — Ἀναστεναγμός.
Αἰγόκλημα — Δεσμὰ ἔρωτος.
Αἶρα (κοινῶς ἥρα) — Κακία.
Αἰσχυνομένη (κοινῶς μὴ μου ἄπτου)
— Αἰδώς.
Ἀκανθαὶ μελαναὶ — Δυσκολίαι.
Ἀκανθος — Τέχνη.
Ἀλθαία ῥοδόχρους καὶ Δενδρομαλάχη
— Εὐεργεσία.
Ἀλθαία ἡ ῥοδόχρους, ἡ Δενδρομαλάχη
— Εὐφορία ἡ εὐτεκνία.
Ἄλση — Πικρία, πόνος.
Ἀλυσσον — Ἑσυχία.
Ἀμάραντος — Ἀθανασία.

Ἀμαρυλλίς — Ὑπερηφάνεια.
Ἀμπερβόη — Μακαριότης.
Ἀμπελος — Μέθη.
Ἀμυγδαλὴ — Ἀπερισκεψία.
Ἀναγαλλίς — Συνέντευξις.
Ἀνανάσσα — Εἶσαι τέλειος.
Ἀνεμώνη — Ἐγκατάλειψις.
Ἀνεμώνη ἡπατικὴ — Ἐμπιστοσύνη.
Ἀνεμώνη τῶν λειμώνων — Νόσος.
Ἀνθεμὶς — Θὰ σκεφθῶ.
Ἀνθέων σωρὸς — Συναποθνήσκομεν.
Ἀνθοδέσμη — Ἡ περὶ τὰς γυναῖκας
θεραπεία.
Ἀνηθον — Δύναμις.
Ἀντίρρινον — Οἷσις.
Ἀρκευθος — Ἀσυλον, βοήθεια.
Ἀρκτιον — Ἐνόχλησις.
Ἄρον — Θερμότης.
Ἄρον τὸ μύαγρον — Παγίς.
Ἀρτεμισία — Εὐτυχία.
Ἀσφόδελος — Σ' ἐνθυμοῦμαι καὶ Σ'
ἐπιθυμῶ καὶ πέραν τοῦ τάφου.
Ἀχίλλειον (τὸ χιλιόφυλλον) — Πόλεμος.
Ἀχυρον ἑσπασμένον — Ῥῆξις.
Ἀχυρον ὀλόκληρον — Ἑνωσις.
Ἀψίνθιον — Ἀπουσία.

(1) Ἡ ἐπιστημονικὴ ὀνομασία τῶν ἀνθέων εἶναι ἔργον τοῦ Κ. Θεοδώρου Ὁρφανίδου, καθηγητοῦ τῆς βοτανικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν.

Β

Βαλσαμίνη — Ἀγανάκτησις.
 Βάλαμον τῆς Ἰουδαίας — Ἰασίς.
 Βάτος — Φθόνος.
 Βατράχιον Ἀσιατικόν — Λαμπρὰ θέλ-
 γητρα ἔχεις.
 Βατράχιον δηλητηριῶδες — Ἀχαριστία.
 Βελλὶς διπλανθῆς — Ἔχω τὰ αἰσθήματά
 σου.
 Βελλὶς — Ἀθωότης.
 Βερβερίς — Ὁξύτης.
 Βερονίκη — Πισιότης.
 Βιθοῦρνον ἢ ψευδοδάφνη — Καλὸν νέον,
 καὶ Ἀποθνήσκω εἰάν με ἀμελήσῃ τις.
 Βίγκη ἢ μείζων — Γλυκεῖαι ἀναμνή-
 σεις.
 Βιγνωνία ῥιζοβόλος — Χωρισμός.
 Βιστερία ἢ Σινική — Ἡ φίλια σου μοι
 εἶναι γλυκεῖα καὶ τερπνή.
 Βούγλωσσον — Τὸ ὀξύθυμον.
 Βρύον — Μητρικὴ φιλοστοργία.

Γ

Γαιόμηλον — Εὐεργεσία.
 Γάλανθος — Παρηγορία.
 Γάλεγα — Λογικόν.
 Γάλιον — Τραχύτης.
 Γεράνιον πένθιμον — Ψυχὴ μελαγχό-
 λικῇ.
 Γεράνιον ῥοδόχρουν — Προτίμησις.
 Γεράνιον ῥοιόχρουν — Ἀνοησία.
 Γλυκολοκυνθέα — Παχύτης.

Δ

Δαλία — Ἡ εὐγνωμοσύνη μου ὑπερ-
 βαίνει τὰς περιποιήσεις σου.
 Δάφνη — Δόξα.
 Δαφνοκέρασος — Ἀπιστία.
 Δελφίνιον — Κουφότης, Κουφόνοια.
 Δενδρομαλάχη — Εὐφορία.
 Δίκταμνος ὁ Κρητικὸς — Γέννησις.
 Δίκταμνος ὁ λευκός — Πῦρ.
 Δίφακος — Μισανθρωπία.

Δρύς — Φιλοξενία.
 Δωδεκάνθεον — Εἶσαι ἡ θεότης μου.

Ε

Ἐβενος — Μελανία.
 Ἐλαία — Εἰρήνη.
 Ἐλαιόπρινος — Πρόνοια.
 Ἐλάτη — Ὑψος.
 Ἐλατήριον — Ἐπίκρισις.
 Ἐλελίφασκος — Σέβας, ὑπόληψις.
 Ἐλένιον — Δάκρυα.
 Ἐπίθυμον — Χαμέρπεια.
 Ἐρείκη — Ἐρημία.
 Ἐρυθρόδανον — Συκοφαντία.
 Εὐζωμον (κοιν. ῥῶκα) — Καίομαι.
 Εὐώνυμος — Τὰ θέλγητρά σου ἐν τῇ
 καρδίᾳ μου εἶναι ἐγκεχαραγμένα.

Η

Ἡδύσαρον τὸ δονούμενον — Ταραχή.
 Ἡλίανθος — Ψευδὴς πλοῦτος.
 Ἡλιοτρόπιον — Μεθυσμός· σὲ ἀγαπῶ.
 Ἡπατική (ἀνεμώνη) — Ἐμπιστοσύνη.
 Ἡρανθὲς — Πρώτη νεότης, ἡβη.

Θ

Θλάσπι — Ἀδιαφορία.
 Θρίδαξ — Ψύχρανσις.
 Θυμελαία — Φιλαρέσκεια, καλλωπι-
 σμός.
 Θύμος — Δραστηριότης.

Ι

Ἰάσμινον λευχόν — Ἐρασμιότης.
 Ἰόηρις ἢ ἀειανθῆς — Ἀδιαφορία.
 Ἰερὰ βοτάνη. Ἴδε Περιστερεών.
 Ἰξὸς — Ὑπερνικῶ πάντα.
 Ἴον (κοιν. μενεξὲς) — Μετριοφροσύνη.
 Ἴον τὸ λευχόν — Ἀφέλεια.
 Ἴπποκαστανέα — Πολυτέλεια.
 Ἴππομανὲς — Ψεῦδος.
 Ἴρις — Ἀγγελία.

Ἴρις ἡ γερμανικὴ — Φλόξ.
Ἰτέα ἡ βαβυλωνικὴ — Μελαγχολία.
Ἰτέα ἡ πορφυρᾷ — Παρρησία.

Κ

Κάλαμος — Ἀδολεσχία, ἀθυροστομία.
Κάλαμος ὁ συριγγίας — Μουσική.
Καλενδοῦλη — Θλίψις.
Καλενδοῦλη καὶ κυπάρισσος — Ἀπελ-
πισία.
Καλενδοῦλη ἡ ὑετώδης — Οἰωνός.
Καλλίστερον (Ἀστὴρ ὁ Σινικός) — Κρυ-
ψίνοια, Ποικιλία.
Κάλυξ ῥόδου — Νεάνις.
Κάλυξ ῥόδου λευκαῦ — Καρδία τὸν
ἔρωτα ἀγνοοῦσα.
Καπνία — Χολή.
Καρυόφυλλον — Σφοδρὸς καὶ ἀγνὸς
ἔρως.
Καρυόφυλλον (κοιν. γαρούφαλλον) —
Ἀξιοπρέπεια.
Καρυόφυλλον τὸ γενειωτόν — Λεπτότης.
Καρυόφυλλον τὸ χίτρινον — Ὑπεροψία.
Καρυόφυλλον τὸ μόσχοδμον — Νη-
πιεία, παιδικοὶ τρόποι.
Καρύα ἡ ποντικὴ (κοιν. φουντουκιά)
— Συνδιαλλαγή, συμβιβασμός.
Καρπίνος — Στολισμός.
Καστανέα — Ἔσο πρὸς ἐμὲ δικαία.
Κενταύριον τὸ κυανοῦν — Ἀθρότης.
Κενταύριον τὸ μόσχοδμον (Ἀμβερδόη)
— Μακαριότης.
Κέντρανθος — Εὐκολία.
Κέρασος — Καλὴ παιδεία.
Κεράστιον — Ἀφέλεια.
Κηρίων ὀφροειδὴς — Φρίκη.
Κιρκαία — Μαγεία.
Κισσός — Φιλία.
Κίστος — Ἀσφάλεια.
Κιχώριον (κ. βαδίκι) — Λιτότης.
Κληματὶς — Τέχνασμα, πανουργία.
Κνίδη — Ὁμότης.
Κοκκιμηλέα ἡ ἀκανθώδης — Στέρησις.
Κοκκιμηλέα (κ. δαμασκηνέα) — Φύ-
λαττε τὰς ὑποσχέσεις σου.

Κοκκιμηλέα ἡ ἀγρία — Ἀνεξαρτησία.
Κολυτέα — Παιδαριῶδες παίγνιον.
Κολχικὸν — Αἱ ὥραιαί μου ἡμέραι παρ-
ῆλθον.
Κορίανδρον — Κεκρυμμένη ἱκανότης.
Κοχία — Σοὶ κηρύττω πόλεμον.
Κράμβη — Ὁφελος.
Κράταιγος — Μέλη, μουσική, συμφω-
νία.
Κρίνον — Μεγαλειότης.
Κρόκος — Μὴ καταχρασθῆς.
Κυθανθὲς — Δύναμις.
Κυνοῖοδος — Ποίησις.
Κυνοῖοδον τὸ νερανζόχρουν — Λαμ-
πρότης.
Κυπάρισσος — Πένθος.

Λ

Λαθραία — Κεκρυμμένος ἔρως.
Λαντάνα — Λύστηρότης.
Λάπαθον — Ὑπομονή.
Λάριξ — Τόλη.
Λεῖριον — Φανέρωσις ἔρωτος.
Λευκάκανθα (καὶ Κράταιγος μονόζυ-
γος) — Ἐλπίς.
Λευκοῖον τὸ ἄγριον — Πιστὸς εἰς τὴν
δυστυχίαν.
Λευκοῖον τὸ χίτρινον — Κάλλη ἀμά-
ραντα.
Λευκοῖον τὸ τεσσαρακονθήμερον —
Ταχύτης.
Λεύκη — Κάϊρος.
Λιβανωτὶς (κοιν. Δενδρολίθανον) —
Ἡ παρουσία σου μὲ ἀναζωογονεῖ.
Λιγοῦστρον τὸ κοινόν — Ὑπεράσπισις.
Λίνον (κοιν. λινάρι) — Αἰσθάνομαι τὰ
εὐεργετήματά σου.
Λύθρον — Οἵησις, ἀξίωσις.
Λυκίσκος — Ἀδικία.
Λυχνίς — Εἶσαι χωρὶς οἵησιν.
Λωτὸς ὁ αἰγύπτιος — Εὐγλωττία.

Μ

Μανδραγόρας — Σπανιότης.

Μέλισσα ἢ κίτροδος — Ἀστεϊσμός.

Μελία — Μέγεθος.

Μεσημβριάνθεμον κρυσταλλῶδες — Ἡ θερμότης σου μὲ παγώνει.

Μενανθές — Ἀνάπαυσις, γαλήνη.

Μηδική — Ζωή.

Μήκων ἢ ροιάς (κοιν. παπαροῦνα) — Παρηγορία.

Μήκων ἢ ὑπνοφόρος — Ὑπνος τῆς καρδίας.

Μηλέας ἄνθος — Προτίμησις.

Μίνθη (κοιν. Ἡδύοσμος ὁ πιπερώδης) — Θερμὸν αἶσθημα.

Μορέα ἢ λευκή — Σοφία.

Μορέα ἢ μέλαινα — Δὲν θὰ σοὶ ἐπιζήσω.

Μυρωτὶς — Ἐνθυμοῦ με, μή με λησμόνει.

Μυρσίνη — Ἐρως.

Μυρτίλος — Προδοσία.

N

Ναπανθές — Ἐπιστροφή τῆς εὐτυχίας.

Νάρδος ἢ ἐρυθρὰ — ἶδε Κέντρανθος.

Ναρδοσμία — Θὰ λάβῃς τὸ δίκαιόν σου.

Νάρκισσος — Ἐγωϊσμός.

Νάρκισσος ὁ σχοινόφυλλος — Ἐπιθυμία.

Νυκτανθές — Δειλία.

O

Ὀα (κοιν. σουρβιά) — Φρόνησις.

Οἰνοθήρας ὁ μεγανθής — Ἀστασία.

Ὀχιμον τὸ βασιλικὸν (κ. βασιλικὸς) — Μῖσος.

Ὀνάκανθα — Αὐστηρότης.

Ὀνωρίς — Ἐμπόδιον, πρόσκομμα.

Ὀξαλὶς — Χαρά.

Ὀρνιθόγαλον τὸ πυραμιδανθές — Ἀγνότης.

Ὀσμούνδη — Ῥεμβασμός, ὄνειροπόλησις.

Ὀφρυς ἀραχνίτις — Ἐπιδεξιότης.

Ὀφρυς ἢ μυώδης — Σφάλμα, Πλάνη.

Π

Παιωνία — Αἰσχύνη.

Πανανθές — Πίστις.

Πασχαλέα — Πρῶτον τοῦ ἔρωτος πάθημα.

Πασχαλέα ἢ λευκή — Νεότης.

Πανσόδυνον — Αἱ ἀρεταί σου ὑπερβαίνουνσι τὰ θέλητρά σου.

Περιπλοκάς ἢ κοκκίνη — Προσκολλῶμαι εἰς σέ.

Περιπλοκάς ἢ νυκτανθής — Νύξ.

Περιπλοκάς ἢ πεδινή — Ταπεινοφροσύνη.

Περιπλοκάς ἢ τρίχρους — Καλλωπισμός.

Περιστερεὼν (κοιν. Βερβένη) — Γοητεία.

Πετροσέλινον (κοιν. Μαῖδανός) — Συμπόσιον.

Πεύκη — Θρασύτης.

Πήγανος — Ἡθῆ.

Πηκτομύκης — Ἀντίστασις.

Πικραφάκη (Λεοντόδων) — Χρησμός.

Πλάτανος — Μεγαλοφυΐα.

Πόα (χλόη) — Εὐημερία.

Πολεμόνιον — Ῥῆξις.

Πολυανθές ὑδνώδες — Τρυφή.

Πολύγαλα — Ἐρημίτου οἶκημα.

Πορτοκαλλέα — Φιλοδωρία.

Πορτοκαλλέας ἄνθη — Ἀγνεία.

Πρισματόκαρπος — Κολακεία.

Πτερὶς — Εἰλικρίνεια.

Πύξος — Στωϊκισμός.

P

Ῥοβινία — Ἐρως πλατωνικός.

Ῥοβινία ἢ ῥοδόχρους — Κομψότης.

Ῥοδῆ ἀπλῆ — Ἀπλότης.

Ῥοδῆ θυσανώδης — Κομψότης.

Ῥοδῆ ἐν μέσῳ χλόης — Καλὴ συναναστροφή.

Ῥόδον — Κάλλος.

Ῥόδον ἀειανθές — Ὁραιότης πάντοτε νέα.

Ῥόδον τὸ ἐκατόφυλλον — Χάριτες.
 Ῥόδον τὸ κίτρινον — Ἀπιστία.
 Ῥόδον τὸ λευκὸν — Σιωπή.
 Ῥόδον λευκὸν μετὰ ῥόδου ἐρυθροῦ —
 Πῦρ τῆς καρδίας.
 Ῥόδον τὸ μόσχοδμον — Ὠραιότης
 ἄστατος.
 Ῥόδου βρυοκάλυξ — Ἔρως, ἡδυπά-
 θεια.
 Ῥόδου πέταλον — Ποτὲ δὲν ἐνοχλῶ.
 Ῥοιὰ — Φιλαυτία.

Σ

Σαρδωνία — Εἰρωνεία.
 Σεληνία — Αἴθη.
 Σῖτος — Πλοῦτος.
 Σπάρτον — Καθαριότης.
 Σπिरαία ἡ πτελεόφυλλος — Ἀχρηστία.
 Στατική ἡ παράλιος — Συμπάθεια.
 Στεμματία — Διάρκεια.
 Στέφανος ῥόδων — Ἀνταμοιβὴ τῆς ἀρε-
 τῆς.
 Στρύχνος ὁ γλυκύπικρος — Ἀλήθεια.
 Στρύχνος ὁ μανικὸς — Ἀπατηλὰ θέλ-
 γητρα.
 Σφένδαμνος — Συστολή, ἐπιφύλαξις.
 Σχοῖνος τῶν ἀγρῶν — Εὐπείθεια.

Τ

Τάμος — Ἔσο μοι στήριγμα.

Τάξος (κοιν. ἱταμος) — Θλίψις, κατή-
 φεια.
 Τίφιον (κοιν. λεβάντα) — Δυσπιστία.
 Τραδесκαντία — Εὐτυχία ἀστάτου.

Υ

Ι

Υάκινθος — Εὐμένεια, παίγνιον.
 Ὑδνον — Ἐκπληξις.
 Ὑδραγγεία ἡ κηπαία (κοιν. ὀρτενσία)
 — Εἶσαι ψυχρά.
 Ὑοσκύαμος — Ἐλάττωμα.

Φ

Φιλάδελφος — Φιλαδελφία.
 Φιλύρα (κοιν. ζαμποῦκος) — Συζυγικὸς
 ἔρως.
 Φύλλα ξηρὰ — Μελαγχολία.
 Φυτὰ κληματοειδῇ — Δεσμοί.

Χ

Χαμοκέρασα (κοιν. φράγουλα) — Ἐ-
 τελὴς ἀγαθότης.
 Χηνοπόδιον — Ἀγαθότης.
 Χλόη — Εὐημερία.

Ψ

Ψευδακακία, ἴδε Ῥοβινία.
 Ψευδοδάφνη (ἡ Βιβοῦρνον) — Καλὴ
 ἀγγελία.